

кипнала, защото бѣше нападнато любимото бебче. — Поне той така мислѣше и отъ все сърдце искаше да покаже, каква отговорностъ възбуди у него писъкътъ на бебето. Той съвсемъ не се уплаши отъ размѣритѣ на противника и отъ неговата опитностъ въ борба. Дошелъ бѣше часътъ да покаже своето геройство.

Съ рѣмжение дветѣ кучета се нахвърлиха едно срещу друго — едното съ свирепия инстинктъ на борецъ по рождение, а другото — съ слѣпата яростъ на защитника на угнетенитѣ и безпомощнитѣ. Азъ изкочихъ отъ кѣщи и тоя часъ се намѣрихъ на мѣстото на произшествието. Сжщото направиха и майка ми, госпожа Банкрофтъ и бавачката.

Но какво можемъ да сторимъ! Борбата се свърши въ нѣколко мига. Булдогътъ изви тѣло назадъ, освободи краката си, и после сграбчи врата на бедното малко кученце въ своитѣ силни челюсти и го тръшна въ страни, окървавено и безжизнено.

На следния день при изгрѣвъ слънце у насъ имаше погребение въ задния дворъ. Присѣтствуваха всички отъ кѣщи: баща ми, майка ми, сестра ми, баба ми, и бавачката. Сжщо и семейство Банкрофтови, съ изключение на бебка, която спѣше по това време. Подъ единъ хубавъ храстъ, въ сандъче отъ бисквити, меко застлано, едно момченце съ разбито сърдце зарови останкитѣ на храброто малко кученце, което бѣ извършило истински подвигъ.

Отъ английски:

Зора К. Домусчиева

